

Prije nekoliko tjedana , za vrijeme Velikog Tjedna, bila sam u Austriji na Europskoj studentskoj kršćanskoj konferenciji. Išlo nas je četrdesetak iz STEP-a. Jeste li ikada bili na nečemu što je bilo toliko dobro i životvorno da kasnije niste mogli naći prigodne riječi kako biste to prepričali nekome? E, baš nam je tako bilo! Zašto smo se okupili u Linzu tih dana? Poradi LJUBAVI. Zvuci privlačno? Ljubav je danas nažalost pomalo izlizan termin, ali mi se nismo tamo okupili zbog romantike. Ne, okupili smo se da bismo proslavili 'skupu' ljubav, otkupljujuću ljubav koju je Isus naviještao svojim životom, smrću na križu i uskrsnućem.

Vjerujem da ste tu priču čuli mnogo puta i možda nije imala neki osobit utjecaj na vas život. Ali onda ju niste u biti čuli, ili je bila ispričana na neprikladan način, nažalost. Jer kad netko vidi kako je cool bio taj Isus , kako revolucionaran, izazovan za vođe društva (no i za nas običnjake !), kako radikalan, a u isto vrijeme svet, pun ljubavi i suosjećanja i zainteresiran za naše dobro i osobnu sreću – tada ta osoba želi čuti više o njemu! Uz sve to, iznenađenje je u tome što on to sve jest još uvijek: On je živ :) i uskrsnuće je bilo stvarno. Kao da cijelo stvorenje promiče tu istinu u proljeće: drveće koje je izgledalo gotovo mrtvo, pupa i buja novim životom, i zrak je ispunjen nekom neočekivanom nadom.

Jedan od razloga zašto o tome pišem sada je to da sam naišla na tekstić koji sam napisala na Veliki Petak. Taj tekstić je samo djelić mojih misli zabilježen na papiru kao što fotografija zabilježi trenutak u vremenu. Bio je to dan puno događanja . Dan u kojem se sjećamo Isusove smrti i puta koji je za nas prošao Poradi Ljubavi – križnog puta. Ti su dani prije oko 2 000 godina drastično utjecali na sudbinu ljudi. Zato ih i zovemo: Veliki Tjedan. Možda se čini malo neobično sada vraćati se na Veliki Tjedan, jer smo ovih dana proslavili Uzašašće: Isus je nakon uskrsnuća bio s učenicima 40 dana, i onda je uzašao na Nebo k Ocu. U tih 40 dana im je obnovio nadu, potvrdio sve o Njemu i o Kraljevstvu Božjem što nisu prije razumjeli – iako im je otvoreno govorio o svemu. Ipak, razmišljanje koje sam napisala na Veliki Petak nekako je možda čak i prikladnije za ovo vrijeme, nakon Uzašašća .

Prije nego li je Isus uzašao na Nebo, rekao je učenicima (i svima nama) da je s nama do svršetka svijeta. Isusovo uzašašće ne govori o Njegovom odsustvu, već o Njegovoj prisutnosti. To je prvi korak ka dolasku Duha Svetoga – što slavimo sljedeće nedjelje na Pedeseticu . Molitvena i nutarnja priprema za dolazak Duha Svetoga je ono što nas čini plodnom njivom za ispunjenje obećanja koje nam je Isus dao: «Primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, i bit ćete mi svjedoci» (Djela 1,8). Razmišljanje o Isusovoj prisutnosti upravo je ono što sam u molitvi Velikog Petka šaptala Isusu preko papira:

Mogu sam zamisliti kako će biti kad ću te gledati licem u lice. Čeznem za Nebom i za Tobom. Ti si moje Nebo... No i radujem se nalaziti te skrivenoga u svakodnevici, u ljudima koje voliš, koje si stvorio Poradi Ljubavi. Kako li smo samo svi jedinstveni! Čak iako te ne vidim, znam da si tu jer ne možeš nego biti prisutan, iako skriven. Ako naizgled ne primamo ili ne osjećamo tvoju ljubav, ti ne možeš nego voljeti jer si ti sav Ljubav. U tvojoj ljubavi je nada, ne u našoj sposobnosti da je naviještamo. Ti si moja nada Isuse .

«Ako se Boga pita u našim životima je neki sladak, ugodan miris. To je miris Krista koji je u nama...» (2 Kor 2,15; slobodan prijevod s engleskog)